

Zdravljica

Spet tèrte so rodíle,
Prijátli! vínce nam sladkó,
Ki nam oživlja žíle,
Sercé razjásni in okó,
Ki vtopí
Vse skerbí
V potèrtih pèrsih up budi.

Komú nar pred vesélo,
Zdravljico, brátje! čmo zapét?
Bog nášo nam dežélo,
Bog živi ves slovénski svet,
Bráte vse,
Kar nas je,
Sinóv slovéče mátere!

V sovrážnike z oblákov
Rodú naj nášga tréši gróm!
Próst, ko je bil očákov,
Napréj naj bó Slovéncov dóm!
Naj zdrobé
Njih roké
Si spóne, ki jim še težé!

Edínost, sréča, správa,
K nam náj nazáj se vèrnejo!
Otrók kar íma Sláva,
Vsi náj si v róke séžejo,
De oblást
In z njó část
Ko préd, spet náša bóste lást.

Bog žívi vas Slovénke,
Prelépe, žláhtne róžice!
Ni take je mladénke,
Ki náše je kerví deklè;
Naj sinòv
Zárod nòv
Iz vàs bo stráh sovrážnikov!

Mladénči! zdéj se píje
Zdravljica váša, vi naš úp!
Ljubézni domačíje
Nobèn naj vàm ne vsmèrti strúp!
Ker po nàs
Bóde vàs

Jo sèrčno bránit' klícal čas.